Broj: S1 3 U 039713 21 U
Sarajevo,10.01.2023. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja: "EURO LIFTING" d.o.o Srebrenik, koga zastupa punomoćnik Hajrudin Škahić, advokat iz Srebrenika, ul. KulinaBana bb, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-3588-9/20 od 13.01.2021 godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Dubrovačka 6., u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana,10.01.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalbu tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovljnijeg ponuđača broj:JN01-16-11-60-137/20 od 26.11.2020. godine, u postupku javne nabavke „servisiranje i održavanje liftova u objektima institucija BiH-LOT 2", ugovornog organa Služba za zajedničke poslove institucija BiH.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH, Zakona upravnom postupku BiH, povrede pravila postupka i nepotpuno ili nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je uvidom u obrazloženje pobijanog rješenja vidljivo da drugostepeni organ dokaze provedene tokom postupka, niti nabraja, niti iste obrazlaže, a ne daje ocjenu dokaza iako je to propisano ZUP-om BiH, što dovodi do povrede odredaba navedenog Zakona. Da je kojem slučajem, a nije tuženi proveo sve dokaze i istim dao pravnu ocjenu, došlo bi do durgačijeg rješenja u odnosu na pobijano, jer bi prvostepeni organ morao prihvatiti činjenicu i dokaze tužitelja, iz razloga što svi dokazi koji su provedeni tokom postupka ukazuju na činjnicu da se trabala žalba tužitelja usvojiti u cjelosti kao osnovana. Smatra da u konkretnoj stvari službena osoba koja je provela ovaj postupak, morala je naći za shodno da održi usmenu raspravu jer je to pri rješavanju ove upravne stvari bilo korisno radi

razjašnjenja te stvari, a s druge strane morala se održati usmena rasprava i u cilju zadovoljavanja načela materijalne istine i načela saslušanja stranke. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava (u daljem tekstu konvencija) u vezi sa povredom proklamovanih i zaštićenih prava u okviru prava na pravično sudjenje tj. pristup organu uprave i pravu svake stranke da se ima pravo izjasniti o svim bitnim činjenicama koje utiču na odlučivanje o njenim pravima u bilo kom posutpku. Smatra da je povrijeđen član 9 kao i člana 13 . ZUP-a BiH. Tužitelj ističe da je društvo LIFTMONT d.o.o Sarajevo, sabiranjem iznos na tri različite potvrde koje su dostavljene kao dokaz ponudi imalo realizaciju ugovora za 2019 godinu, u vrijednosti oko 131.500,00. Međutim, tužitelj je dobio dokaz i to: LRC BIS za 2019 godinu za firmu LIFTMONT doo Sarajevo iz kojeg je vidljivo da je u bilansu uspjeha firma LIFTMONT doo Sarajevo ostvarila ukupan prihod u vrijednosti od 70.844,00 KM za cjelokupnu 2019 godinu. Iz navedeno se da zaključiti da je firma LIFTOMNT doo Sarajevo kojim slučajem a nije realizovala navedene poslove kako je to navedeno u potvrdama priloženim uz ponudu, ukupan prihod navedene firme u 2019 godini bi bio 131.500,00 KM, a ne 70.844,00 KM. Smatra da se radi se o tome da je društvo LIFTMONT doo Sarajevo vjerovatno lažiralo potvrde, a sve kako bi učestvovali na tenderu, na način da su pokušali navodno dokazati uspješno realizovane poslove kako bi uspjeli dobiti posao iz tendera, obzirom da se iz releventne knjigovodstvene dokumentacije može zaključiti stvarno stanje ukupno ostvarenih prihoda za ponuđača LIFTOMNT doo Sarajevo, a koji pokazatelji pokazuju suprotno od onoga što je firma LIFTMONT doo Sarajevo pokušala i uspjela prikazati u ovom postupku te smatra da se ponuda ponuđača LIFTOMNT doo Sarajevo treba odbaciti, a da se Ugovor treba dodijliti tužitelju koji u cjelosti ispunjava sve uslove za dodjelu ugovora. Također ističe da tuženi dokaz tužitelja Uvid u profil firme LIFTOMNT doo Sarajevo (LRC BIS) a niti obrazlaže niti istoj daje pravnu ocjenu prilikom donošenja pobijanog rješenja, što svakako predstavlja povredu odredaba postupka.Slijedom navedenog predalaže da se tužba uvazi i poništi osporeno rješenje te vrati tuženom na ponovni postupak uz naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da Sud odbije tužbu kao neosnovanu, ostajući kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, na Odluku o izboru najpovljnijeg ponuđača, u postupku javne nabavke „servisiranje i održavanje liftova u objektima institucija Bih-LOT 2", ugovornog organa Služba za zajedničke poslove institucija BiH. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je uvidom u sve podatke spisa predmeta, ocijenio da je izabrani ponuđač dostavio valjanu ponudu odnosno da tužitelj nije pružio adekvatne razloge niti činjenično pravnu argumentaciju niti jedan upućujući dokaz u suprotno, te je predmetnu žalbu ocjenio kao neosnovanu.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj sud je našao da se konačna odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je

da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Ugovorni organ je dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U smislu odredbe člana 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), zakonodavac je propisao razloge za odbacivanje ponude. Između ostalog, u stavu 4. tačka i). propisano je da će ugovorni organ odbaciti ponudu koja nije potpuna i ne ispunjava uslove iz tenderskog dokumenta.

U skaldu sa prethodno citiranim odredbama, po ocjeni ovog sudskog vijeća pravilno je tuženi postupio kada je osporenim rješenjem odbio žalu tužitelja u predmetnom postupku, iz razloga što u konkretnom slučaju iz spisa predmeta proizilazi da izabrani ponuđač ispunio tražene uslove iz tenderskog dokumenta, tj konkretno dostavio valjane potvrde o uspješno realizovanim ugovora. Naime tačkom 13.2 tenderskog dokumenta ugovorni organ je jasno propisao da su ponuđači u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti (član 49.ZJN) moraju dostaviti spisak tj potvrde izvršenih ugovora u skaldu sa članom 48. stav ZJN. Kakao iz ponude izabranog ponuđača proizilazi da je dostavio navedene potvrde, pravilno je tuženi po ocjeni ovoga vijeća postupio kada je odbio žalbu tužitelja iz razloga što u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz citiranog člana 68. Zakona kojim je propisani razlozi za odacivanje ponude a koji nisu u konkretnom slučaju postojali u pogledu ponude izabranog ponuđača.

Ovo iz razloga što iz predmetnbog spisa proizilazi da je ugovorni organ postpajući po rješenju tuženog broj: JN2-01-07-1-1978-11/20 od 05.11.2020.godine izvršio provjere vjerodostojnosti navedenih izjava koje je dostavio izabrani ponuđač. Naime ugovorni organ je aktom broj. JN01-16-11-60-128/20 od 16.11.2020.godine zatražio od firmih koje su izdale navedene potvrde da li su iste vjerodostojne i istinite.Navedne kompanije su putem emaila-a odgovorile da su navedene potvrde i podaci u njima istiniti. Dakle ugovorni organ je je proveo ispitni postupak I otklonio sumnju u vjerodostojnost navedenih isprava.

Dalje tužilac, u smislu odredbe člana 102. stav 3 Zakona o javnim nabavkama BiH("Službeni glasnik BIH" broj: 39/14) nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi. Naime tužitelj se samo paušalno poziva na činjenicu da iz bilansa LRC BIS za 2019 godinu za firmu LIFTMONT doo Sarajevo proizilazi da je ukupan prihod u vrijednosti od 70.844,00 KM za cjelokupnu 2019 godinu a da da su realizovani navedeni ugovori ukupan prihod navedene firme u 2019 godini bi bio 131.500,00 KM, a ne 70.844,00 KM. Ovo iz razloga što u konkretnom slučaju iz osporenog rješenja jasno proizilazi da su firme koje su izdale navedene potvrde potvrdile da su iste istinte, zato navedeni bilans nije od značaja za drugačije rješavanje predmetnog postupka.

Dalje paušalni su i neutemeljeni prigovori tužitelja da tuženi nije proveo sve dokaze i istim dao pravnu ocjenu. Ovo iz razloga što je u konkretnom slučaju tuženi naložio prvostepenog organa tj. ugovornom organau da ispita vjerodostojnost navedenih potvrda a što je navedeni organ i učinioa što je jasno navedeno u osporenom rješenju. Također ovo Sudsko vijeće nije našlo ni da je povrijeđeno tužiteljevo pravo na pravicno suđenje obzirom da u konkretnom slučaju tužitelju bilo omogućeno da pokrene postupak pravne zaštite izjavljivanjem žalbe. Ostale

prigovore ovaj Sud nije posebno cjenio obzirom da su isti paušalni i proizvoljni i bez značaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari.

Posljedično, osporeno rješenje, suprotno navodima iz tužbe, sadrži sve što je i propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o urpavnom postupku BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 209/02 do 53/16),i to: zvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Obrazloženje rješenja kao takvo, prihvata i ovo vijeće.

Tužba tužioca je dobijena kao neosnovana, stoga mu ne pripadaju potraživani troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Maida Bikić